

Kaposvári Klebelsberg Középiskolai Kollégium

Diákrónika

(Ballagási különszám)

2016-2021

2017-2021

„Különös dolog a múlt. Egyfolytában az emberrel van, talán nem is telik el óra, hogy eszébe ne jutna valami, ami tíz-húsz éve történt, többnyire még sincs semmi valóságérzete, pusztán megtanult tények halmaza, mint egy csomó adat a történelemkönyvekben. Aztán az ember véletlenül meglát, meghall vagy megszagol valamit, főleg megszagol, amitől elindul visszafelé, és már nem a múlt idéződik fel benne, hanem ő maga van a múltban.”

George Orwell

Ballagás 2021

Kedves Ballagó Diákok!

A napokban lezárul életetek egy fontos szakasza, befejezitek a középiskolás éveiteket, kiléptek a nagybetűs ÉLETBE. Négy évvel ezelőtt kicsit félve, de tele tervekkel és álmokkal érkeztek a Klebi falai közé. Kerestétek a helyeteket a szobában, a csoportban. Megtaláltátok.

Egyre több rendezvényen vettetek részt, egyre többször gyűltetek össze az aulában kisebb-nagyobb csoportokban, egyre több kollégistát ismeretek meg , egyre több barátot találtatok. A kezdeti hétvégi otthoni elválás is egyre könnyebbé vált, hiszen vártatok a vasárnap esti beszélgetéseket, az otthoni ízek közös elfogyasztását.

Gyorsan teltek a napok, hetek. Éppen hogy elővettétek a téli kabátot, aztán megint pólóban kergettétek a labdát a pályákon. Azt vettétek csak észre, hogy ismét megjelentek a szüleitek a folyosókon, de most már üres szatyrokkal, kiköltöztettek benneteket. Igaz, csak két hónapra. Augusztusban élményekkel feltöltődve visszajöttetek, az élmények „gyűjtése” továbbfolytatódott e falak között.

Tavaly minden megváltozott. Sajnáltátok a végzősöket, hogy olyan hirtelen kellett távozniuk a kollégiumból, búcsú nélkül. Mi, tanárok azt mondtuk, hogy szerencsések vagytok, nektek hagyományos ballagásotok lesz. Megkondul a harang, és majd elindul az évfolyamotok a közös sétára az alsóbb évesek párás tekintetével kísérve.

Tévedtünk.

De ne keseredjete el, hiszen a négy évvel ezelőtti megfogalmazott terveitek valóra válnak, az érettségit követően már jövődő hivatásotok kapujában álltok.

Nézzetek előre, de időnként pillantsatok hátra! Emlékezni jó!

Mi is ezt tesszük, ez a szám rólatok szól. Számtalan közös emlék és élmény papíron... és a szívekben.

Ha majd néhány évtized után ismét a kezetekbe akad ez a szám, lapozzatok bele, és éljétek át ismét ezeket a csodás napokat, heteket, hónapokat, éveket! Gondoljatok vissza középiskolai barátaitokra, diáktársaitokra, ránk!

Mi, a tanáraitok, mentoraitok mindig szeretettel gondolunk rátok!

Elismerő oklevélben részesül

*közösségi és kulturális
tevékenységért*

Bényi Anna Erzsébet

Borbély Barbara

Cserős Janka

Faragó Rebeka

Fodor Zsófia Franciska

Kosztrics Balázs

Zrínyi Máté

közösségi munkáért

Fekete Vivien

Herceg Zsófia

Jászberényi Kitti

Molnár Júlia

Nagy Sándor

Papp Zsombor

Szabó Vivien

*közösségi, diákönkormányzati
és kulturális munkáért*

Fábrí Ákos

*közösségi, sport és kulturális
munkáért*

Illés Kinga Száva

közösségi, diákönkormányzati

Borbély Bianka

Máté Bence Bendegúz

Sárközi Ágnes

sport munkáért

Dóri Gábor

László Vivien

kulturális munkáért

Hársházi Dávid

Juhász Patrik

Búcsúznak

Kedves Végzős Diákok!

Elérkezett ez a pillanat is.... Eljött a búcsúzás ideje.... Eljött az idő, mikor lezárul egy időszak az életetekben. De még mielőtt elbúcsúznánk, menjünk közösen vissza egy kicsit az időben... Menjünk vissza 2017-be, illetve 2016-ba.

Mikor beléptetek a kollégium kapuin, megkezdődött egy új szakasz az életetekben. Nem gondoltátok volna, hogy ilyen gyorsan el fognak szállni a középiskolás évek. Mint minden leendő gólya, átestetek a beavatáson. Izgulva mutatkoztatok be a többi csoportnak és nevelőiteknek. Megtapasztalhattátok az igazi diákéletet, mivel az intézményben számos program résztvevői, szervezői lehettetek, mint a farsang, a karácsonyi ünnepség, a Diák-hetek, tanulmányi versenyek, különféle sportrendezvények.

Évről évre egyre szorosabbá vált az a kapocs, amely összekötött benneteket szeretett kollégiumunkkal. Ez alatt a 4, illetve 5 év alatt rengeteg élménnyel, rengeteg baráttal gazdagodhattatok... A kollégium mint második otthonotok, szerves részévé vált életeteknek. Azonban most - még ha csak jelképesen is-, de megszűnik az a kapocs, ami éveken át összekötött minket. Jelképesen, hiszen a barátságok, szerelmek ezzel nem érnek véget, az életre szóló élmények és emlékek mindig a szívünkben maradnak.

Ezek a percek nem csak nektek fájdalmasak, hanem nekünk is. Rengeteg élményt, közösen megélt kalandot fogunk lezárni. Mi, 11. évfolyamosok 3 évet töltöttünk veletek. Megtanítottátok nekünk az élet apró fortélyait. Megmutattátok, hogy az egyes problémákat hogyan kell ÉRETTEEN megoldani. De ha arról volt szó, megmutattátok azt is, hogy az akadozó hűtőszekrényzár megjavításához van, hogy elég egy egyszerű vajazókés is.

Van egy általános igazság, amivel mindannyiunknak szembe kell néznie, akár akarjuk, akár nem. Egyszer minden véget ér. A nyár utolsó napja, egy nagyszerű könyv utolsó fejezete, a búcsú egy közeli baráttól. A befejezés elkerülhetetlen. A levelek lehullanak, becsukod a könyvet, elbúcsúzol. Számatokra ez is egy ilyen nagy pillanat. Ma búcsút intetek mindennek, ami ismerős volt, mindennek, ami kényelmes volt. Tovább léptek. De attól, hogy elmentek,

lesznek emberek, akik részesei maradnak az életeteknek, akármilyen is történjen. Ők a ti sarkcsillagaitok, az apró tiszta hangok a szívetekben, amelyek veletek lesznek, örökre.

Az idei tanévben egymástól távol tudunk Tőletek búcsút venni. Az elmúlt időszak számos akadály elé állított benneteket. Nem volt szalagavató, sem szüreti bál, a közösségi életnek és a tantermi oktatásnak helyét az online világ vette át. Most, a bizonytalansággal teli végzős tanév végén nagy megmérettetésre készültök, és kitartásotokért, bátorságotokért mi büszkén tekintünk rátok. Reméljük, hogy a nehézségek ellenére az érettségi vizsgákat sikeresen teljesítitek, és kívánjuk nektek, hogy minden vágyatok, álmotok váljon valóra!

Búcsúzóul útravalóként egy versrészletet hoztunk nektek Nagy Lászlótól:

„Töröld le könnyedet
Kisírt szemedben mosoly legyen és derű,
Minden nap kezdődik valami.
Valami nagyszerű, valami gyönyörű!”

Fábián Dávid

2017.08.31.

Beköltözés

TA'JEKOZTATÓ 9. évf. szülőkhöz 11.00 I. emeleten
CSOPORT SZÜLŐK A TA'JEKOZTATÓ UTÁN
Somogyi Adél: TMG, ATP - f. sz. Déli előadó
Tanzavicsné Trapp Mária: TMG; KSZC (lány); Kőrös ut. 152 (lány)
↳ I. emelet aula
Dexsöni Fodor Ágnes: MMG, MEZ. GAZ (lány)
↳ f. sz. Északi 21. terem
Erdős Kamél: TMG; MMG; KSZC (fiú)
↳ f. sz. Északi 28. terem
Általános Éimenő 18:30-ig
Gyógykezelés: 19:00-tól a tanulóban
|||
ooo

Élmények

3 évet töltöttünk a kollégium falai között. Nem tűnik valami soknak, mégis nagyon sok

élménnyel gazdagodtunk. Az én személyes kedvenceim a zenés teaházak voltak, amikor a kis csapatunk elfoglalt egy asztalt az első emeleten, és a kellemes zene mellett teázgatva élveztük egymás társaságát.

Sokat kártyáztunk, társasoztunk a harmadikon, ránk is szóltak párszor, hogy legyünk halkabban, annyira beleéltük magunkat. A tűzriadók is felejthetetlenek voltak, főleg az éjszakaiak, amikor pizsamában futottunk le a tűzlépcsőn. A könyvtárban egy lövöldözős online játékkal játszottunk,

és bajnokságot is rendeztünk belőle. A színházba járással kimenő meghosszabbítás járt, sosem felejttem el milyen jó érzés volt este 10-kor még sétálni, amikor a többiek már a szobájukban voltak.

Egyszer, amikor a barátaink egyik fele elkülönítő szobába került, szerenádoztunk nekik, és pluszba egy kis pénzt is kerestünk vele. Amikor valakinek kiesett valamije az ablakon, és azt valahogy vissza kellett szerezni, azok voltak a legnagyobb küldetéseink. Kerítésen bemászni, megkeresni, majd a kerítésen kimászni különösen vicces volt, amikor a konyhás nénik néztek minket. A hógolyózás az utcán, játszótérezés. A közös főzések is emlékezetesek voltak. Pláne az, amikor krumplit reszeltünk a tócsnihoz pici sajtreszelővel. Az meg a másik, hogy nem lehetett úgy főzni, hogy valami ne fusson ki vagy égjen oda. Reggelente együtt mentünk suliba. Mindig elkéstünk, ezt mondani sem kell. Nagyon kedves emlék számomra még, amikor az alsó szomszédokkal kommunikáltunk az ablakból, és dobtunk le nekik pogácsát.

A közös szaunázás még 9.-ben úszás után. A szakkörökről nem is beszélve. Jártunk főzőszakkörre, ami nagyon jó volt, mert bemehettünk a másodikon a nagy konyhába, és utána meg is ehattuk, amit főztünk. A jóga volt mégis a kedvencem, mert jó volt levezetni a feszültséget, amit a sulis okozott.

Egy szó, mint száz, tartalmas 3 év volt. Nagyon remélem, hogy az itt töltött idő másoknak is olyan viccesen és izgalmasan telik, mint nekünk.

Faragó Rebeka

Ez az egyik kedvenc képem Jankával. Ő az egyik legkedvencebb emberem és ezt a kolinak köszönhetem, hogy anno egy szobába kerültünk és együtt „bénáskodtuk” végig az örömteli éveket.

Elek Petra

Hagyományok

A 9.-es és 12.-es vetélkedő nagyon izgalmas volt. A szinkronizálás feladatát senki nem akarta elvállalni, ezért én elvállaltam. Nehéz volt, mert egy számomra ismeretlen filmet kaptunk és a 12.-es srác már nem izgult a sok ember előtt. Én viszont lámpalázás voltam és az elején alig bírtam megszólalni, de a végére azért már jobban ment. Nagyon nehéz feladat volt szerintem, de megpróbáltam a legtöbbet kihozni magamból. **Borbély Bianka**

Kezdetektől fogva DÖK- tagok vagyunk a kollégiumban, mert szívesen veszünk részt a közösségi munkában. Ez az első kollégiumi *Mikulásunk*, és már fel is kérték minket, hogy krampuszok legyünk.

Örömmel vállaltuk ezt a nemes feladatot. Boldogan húztuk fel a fekete ruhát, habár mielőtt kiléptünk a közönség elé, egy kicsit féltünk és izgultunk is egyszerre. Viszont a Mikulás és a Télanyó mindkettőnk megnyugtattott, hogy nem lesz semmi gond.

A legjobban a személyesen írt levelek tetszettek nekünk. Főleg a viccesebbek, melyek a Télapónak szóltak. Az előadás végén, megkönnyebbülten mentünk a függöny mögé.

Emléketes volt mind számunkra ez az első Mikulás ünnepség. **Bényi Anna-Fekete Vivien**

Idén először vettünk részt ezen a rendezvényen. Nagyon jó volt maga a díszkészítés és a *fenyőfadíszítés* is. Nem nyertünk ugyan, de még lesz esélyünk a győzelemre.

Szilágyi Szabolcs

Farsangunk

Nagyon örültem, hogy a hagyományokhoz híven idén is volt *farsangi felvonulás* kollégiumunkban. Számunkra – mivel kilencedikesek vagyunk – ez volt az első alkalom, hogy részt vehettünk ezen a programon. Minden csoport és az egyéni beöltözők is egy rövid színvonalas produkciót is előadott a jelmezében. Jó ötlet volt a retrot választani témaként, mivel a mi generációnk kevés

dolgot tud ezekről az évekről, és így beleáshattuk magunkat a múltba. Megismerhettük azt az időszakot, melyben a szüleink felnőttek. Mi a korszak egyik kedvelt társasjátékát, a dominót vittük színpadra. Nagyon jól éreztük magunkat. Jövőre pedig mi, tizedikesek leszünk a farsang házigazdái. Már most több ötletünk van a témát illetően.

Bóhm Krisztina

Az idén (2019) a *farsang* témája a középkor volt. Mi kalózkodnak öltöztünk és stílszerűen karavellával érkeztünk a Klebi színpadára. A karavella egy középkori hajótípus. Nagy fába vágtuk a fejszénket! Először még csak hülyéskedtünk. Igazából talán nem is gondoltuk, hogy lehetséges. Aztán már egyre komolyabbak vettük a feladatot, és csak jöttek-jöttek a jobbnál jobb ötletek a jelmezekre és természetesen a „hajóépítésre”..

Szerintem zseniálisan megoldottuk a karavella elkészítését. Egy bevásárló kocsiból készítettük (az Aldiból kértünk), amit kartonpapírral kibéleltünk és zsírkrétaival rajzolt motívumokkal díszítettünk. Nagy előnye volt ennek a megoldásnak, hogy még mozogni is könnyedén tudtunk vele. Ez különösen jól jött számunkra a tombolajegyek árusításánál, amikor egy kereskedelmi hajó kapitányává váltunk. Nagy népszerűségnek örvendtünk, mi adtuk el a legtöbb tombolát! Másnapra is tartogattunk meglepetést. Felvonulás közben cukrot dobáltunk a nézők közé. Nagyon élveztük az előkészületeket és a farsangot is. Végül különdíjasok lettünk, aminek mindhárman nagyon örültünk. Reméljük, hogy jövőre is ilyen jó élményeket szerzünk.

Süle Móna Letícia

Művészeti est

bemutatva, miképp is modernizálódhatott a régi idők polgára. A felkészülésünk idejét sokszor nehéz volt összeegyeztetni, de mindig nagyon viccesen teltek a próbáink, és végül sikerült is elnyernünk a 3. helyezést. **Borbély Barbara**

Az első évem egész jól sikerült a kollégiumban. Év elején egy barátommal, „Patrikkal” támadt egy gondolatunk: kéne együtt zenélni valamit. A csoportvezetőnk, Kornél bá’ támogatott bennünket és azt javasolta, hogy alapítsunk egy zenekart a kollégium keretein belül. Gyorsan összeállt a banda, hiszen többen is zenélünk a kollégiumban. Elkezdtünk gondolkodni, hogy mi is legyen az első szám, amit megtanulunk. Felvettem a népszerű Survivor: Eye of the Tiger című számot, a többiek pedig elfogadták. Megkezdtük a közös munkát. A célunk az volt, hogy a *Művészeti esten* bemutatkozzunk.

Jól haladtunk a próbákon, ezért a Kaposvári Tehetséggálára is beneveztünk. Sajnos nem jutottunk tovább. Ez azonban nem vette el a kedvünket, egy újabb dalt is megtanultunk, a The White Stripes-Seven Nation Army című számot. Aztán jött egy újabb lehetőség a megmérettetésre. Kadarkúton arany minősítést szereztünk. Nagyon szeretek zenélni a fiúkkal, így további sikerszámok megtanulására vállalkozunk. **Hársházi Dávid**

Ahol jártunk

2017.12.06-án meglátogattuk a *Somogy Megyei Kaposi Mór Oktató Kórház Gyerekosztályát*, ahol gyerekek Mikulás ajándékainak a kiosztására sor került. Az ajándékok kiosztása előtt egy bűvészműsor várta a gyerekeket, majd a Mikulás kiosztotta az ott jelenlévő gyerekeknek a Mikulás- csomagokat.

Miután mindenki megkapta az ajándékát a Mikulás továbbment az osztályon fekvő gyermekekhez is és ők is megkapták az ajándékot. Addig pár barátnőmmel és gyerekekkel együtt játszottunk, színeztünk és beszélgettünk. A gyerekek nagy örömmel mesélték el, hogy mikor mehetnek haza, mit szeretnek csinálni

a szabadidejükben. Sokat beszélgettünk a szülőkkel is, akik örültek, hogy ilyen sok fiatal segít a beteg kisgyerekeknek. Először a gyerekek bátoratlanok voltak, de később felszabadultan meséltek mindenről és sokat nevettek. Ez engem és a két barátnőmet nagyon jó érzéssel töltött el, hogy egy sima mosoly is mekkora örömet tud szerezni egy beteg kisgyerekeknek. Ezeknek a gyerekeknek, akiknek az ünnepeket a családjuktól kell távol tölteni egy kórházban.

Nekem ez az egy óra felejthetetlen élmény, mert tudom, hogy ezzel nagyon sok örömet szereztem a gyerekeknek és a szüleiknek. Ha lesz még ilyen lehetőség, hogy segítsünk, a beteg gyerekeknek, akkor biztos vagyok benne, hogy én és a két barátnőm Móni és Andrea, ha tudunk, akkor részt veszünk. Mert segíteni és adni jó! **Szabó Vivien**

Szeretem a logikai játékokat, ezért is jelentkeztem a *Torpedó bajnokságra*. Ez a játék nemcsak szórakoztató, hanem a logikai képességet is fejleszti, de taktikára is szükség van. A résztvevők minden jelentkezővel megküzdöttek, egymás után süllyedtek el a hajók. Nem volt egyszerű, mert mindig a másik „fejével” kellett gondolkodnunk. Nekem a legkeményebb csatám Molnár Julcsival volt, akivel gyorsan sarokba szorítottuk egymást, nem adtunk ellentámadási lehetőséget. Végül Julcsi, ha nehezen is, de megnyerte a csatát. Nem voltam szomorú, hiszen nekem is több győzelmem volt a versenyen. **Bényi Anna**

Csapatban

Tavaly az egyik csoporttársunk éppen a karácsony előtti hetekben balesetet szenvedett és bekerült a kórházba, a baleseti osztályra. Nagyon aggódtunk érte, de szerencsére csak két napot töltött bent. Szerettük volna megköszönni a kórház dolgozóinak, hogy vigyáztak Mónára, ezért a feldíszített karácsonyfánkat a *kórházba vittük*. Az ápolónők és a szeretteiktől távol lévő betegek is nagyon örültek

Tavaly jó élményekkel távoztunk a kórházból, így Ildi nénivel eldöntöttük, hogy ebben az évben is a kórháznak adományozzuk a csoportunk által feldíszített karácsonyfát. Az idén is saját kezűleg készített díszekben csillogott a fánk. Akasztottunk rá sógyurmából és papírból készült karácsonyfadíszeket.

Ismét nagy szeretettel fogadtak minket. Miután feldíszítettük a fát, a betegek között kiosztottuk a versenyen kapott szaloncukrunkat. Mindenki nagyon örült a látogatásunknak, néhányan még el is érzékenyültek. Idén is jó emlékekkel hagytuk el a kórházat, mosolyt csaltunk mindenkinek az arcára. Jövő decemberben ismét ott leszünk! **Balogh Barbara- Gál Dorottya-Nagy Vivien**

2017. november 21-én *Klebensberg* Kunó életéről és munkásságáról szóló *vetélkedőn* vettem részt két csoporttársammal Faragó Rebekával és Furián Laurával. Minden 9. évfolyamos csoportból 3 fős csapatok képviseltették magukat és készültek fel kollégiumunk névadójának életéből. A verseny kellemes és oldott hangulatban telt, a zsűri segítőkész volt, minden

csapat jól vette az akadályokat és igen szorosak lettek a végeredmények. Nagyon jó élmény és kiváló alkalom volt, hogy minél több információt és érdekességet megtudjunk Klebensberg Kunóról. Csapatunk az első helyen végzett, ami külön öröm volt számunkra. **Molnár Júlia**

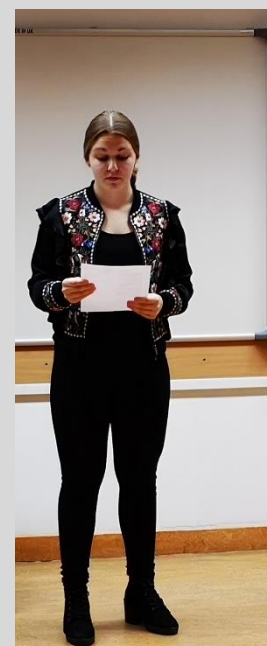
Kulturális rendezvényeink

A magyar kultúra napján Nógrádi Gábor: *Hogyan neveljük szüleinket?* című művét mondtam el a kollégiumban. Azért ezt az alkotást választottam, mert vicces és ötletes a szövege. Nagyon jólesett, hogy pozitív visszajelzéseket kaptam a szereplésem után csoportvezetőktől és kollégiumi diákoktól egyaránt.

Wass Albertre emlékeztünk kollégiumunkban egy rendhagyó

rendezvénysorozattal. Mindennap más témával várta nevelőtanárunk, Ildikó néni az érdeklődőket. Volt totó, versértelmezés, igaz-hamis feladat a pályaképhez kapcsolódóan, regényismertetés bejátszással, puzzle, de meghallgattunk egy tanulságos visszaemlékezést is, amelyben Wass Albert a nagyapja bölcs tanácsairól mesélt. Az utolsó napon a kollégisták a kedvenc Wass Albert verseiket olvasták fel. Mivel én már évek óta szavalok, több rangos országos és megyei versmondóversenyen elismerésben részesültem, ezért egyértelmű volt számomra, hogy a felolvasáson veszek részt. A hét zárónapján a társaim a költő Szívpalota titka c. versét hallhatták tőlem. A költemény nagyon közel áll hozzám az érdekes hasonlatok különleges, átvitt értelme miatt. Ezt a művet már régóta ismerem, és az egyik legelvontabb versnek tartom. **Fodor Zsófia**

Ez volt az első alkalom, hogy szerepeltem a kollégiumban, és nagyon örülök neki. Váratlanul ért a felkérés, de azonnal igent mondtam. A Farkasverem c. Wass Albert regény egyik szereplőjének, Zenthaynak kölcsönöztem a hangját. Kicsit izgultam, de úgy érzem, hogy jól sikerült, és a többiekkel is jól együtt dolgoztam. A 20. század eleji történet elgondolkodtató mindannyiunk számára. Akár ma is játszódhatna, hiszen ezek a jellemek a 21. században is léteznek, de most másak a körülmények. **Nagy Ákos**

Vendégek között

Ennek a tanévnek az elején ismerkedtem meg a *Kutyatár Természet- és Állatvédő Egyesület* munkájával. 2017 őszén Kaposváron kezdtem középiskolai tanulmányaimat az Eötvös Loránd Műszaki Szakgimnáziumban. Nagyon hiányzott a Budapesten hagyott kutyám, Maszat, és biztos voltam benne, hogy ő is nagyon egyedül érezheti magát, ezért arra gondoltam, keresek neki egy kutyatársat az interneten. Böngészés közben találtam az egyesületre, akik éppen kutyasétáltatáshoz kerestek önkénteseket. Egyből éreztem, hogy ott a helyem. Ettől kezdve rendszeresen segítettem az egyesület munkáját önkéntesként. Nagy öröm volt számomra, amikor megtudtam, hogy Edit egy-két kutyával ellátogat a kollégiumunkba, ahol én is lakom. Meg is érkeztek április 23-án délután vendégeink. Edit bemutatta mind a négy kutyát és elmesélte történetüket. Beszélt az egyesület működéséről, a kutyák és macskák befogadásairól, mindennapjaikról és a helyhiányról. Jó érzéssel töltött el, amikor a kutyák felismertek engem és örömmel üdvözöltek. A találkozó végén a kollégium rengeteg kutyaedelt ajándékozott az egyesületnek, gondolván két hétre elég lesz, de elkerekedett szemekkel vettük tudomásul, hogy ezt a kutyák egy vacsorára „befalják”. Ez a találkozó még jobban megerősített abban, hogy szükség van minél több önkéntesre, akik nap mint nap segítik a Kutyatár munkáját, ezért buzdítok mindenkit, hogy keresse fel őket. **Balogh Barbara**

2018. november 19-én, immár sokadszorra, ismét ellátogatott kollégiumunkba a *Compass Egyesület*, hogy tájékoztassanak minket az egyesület tevékenységéről és a lehetőségekről. Két csoporttársammal együtt én is érdeklődve hallgattam az előadásukat, valamint beszélgettem az önkéntesekkel a tapasztalataikról. Számomra a legjobb része az egész eseménynek az volt, amikor nem az anyanyelvünkön, hanem egy második, közös nyelven beszélgettünk egymással. Meséltek magukról, a hazájukról és arról is faggattam őket, hogy hogyan érzik magukat Magyarországon. **Kruppai Alíz**

Amít kipróbálhattunk

2017. február 1-jén került megrendezésre a kollégiumban egy nagyon érdekes és kreatív foglalkozás, ahol mindenki elkészíthette a *saját kis földgömbjét*. Mikor először hallottam erről a lehetőségről egyből tudtam, hogy menni szeretnék, mivel szeretem a földrajzot és a kézműveskedést. 16 órakor kezdődött a foglalkozás, ami egy rövid bemutatóval

indult. Az előadó dr. Gede Mátyás volt, aki egyenesen az ELTE térképész szakáról érkezett hozzánk. Először is mesélt a szakmájáról, majd a képzésekről, hogy miképp lehet belőlünk is térképész. Bemutatta, hogy ez a munka nem arról szól, hogy öreg, poros térképeket bújnak, hanem igenis mai, 3D-s technikákkal készítenek animációkat a Földről, vagy bármilyen bolygóról. A rövid előadás után elkezdődött a kreatív munka, ahol is mindenkinek kiosztottak egy-egy kis hungarocell gömböt és mindenféle eszközt, amire szükség lehet: olló, ragasztó, papírtörő. Ezen kívül kaptunk még egy nagyméretű lapot, melyen a Föld felszínének térképe 12 cikkre volt felosztva. Az előadó alaposan elmagyarázta nekünk, hogy is kell kivágni, felragasztani, és a jó helyre illeszteni ezeket a gömbön. Munka közben persze bárkinek segített, ha kellett. Kb. 1,5 órát vett igénybe a kis földgömbök elkészítése. Örülök, hogy elmentem, mert sok érdekes dolgot hallottam, és remek élmény volt egy pillanatra is térképésznek érezni magam.

Borbély Barbara

Én mint elsősegélynyújtó nagyon fontosnak tartom, hogy a kollégiumban is népszerűsítsük az elsősegélynyújtás alapjait. A foglalkozáson *az újraélesztés technikáját tanulhattuk meg*, sőt ki is próbálhattuk. Minél többen elsajátítják ezt az egyszerű, ám annál értékesebb technikát, annál több embert tudunk megmenteni. Remélem, még sok ilyen hasznos előadás lesz a kollégiumban.

Máté Bence Bendegúz

Versenyek

A hagyományokhoz híven idén is megrendezésre került a német és angol *fordítóverseny* a kollégiumunkban. Minden résztvevőnek egy, a tudásának megfelelő szintű szöveget kellett lefordítania.

Természetesen szükség esetén szótárt is használhattunk. Én a német B1-es kategóriában indultam, mivel szeretem a német nyelvet. Nem gondoltam, hogy jó eredményt fogok elérni, ezért nagyon meglepett, mikor kihírdették, hogy a zsűri az én munkámat találta a legjobbnak a kategóriában. Szintén nagy öröm volt számomra, amikor megtudtam, hogy a

szobatársam, Vörös Alexandra is első helyezést ért el, csak ő a német B2-es kategóriában. Jelenleg mindketten a második fordulóra készülünk. Szerintem ez a verseny nagyon jó dolog, mivel mindenki kipróbálhatja, hogy mennyire tud idegen nyelvű szöveget magyarra fordítani.

Bóhm Krisztina

November 13-án, „A magyar nyelv napja” alkalmából Erzszi néni egy vetélkedőt szervezett a kollégium csapatai között. Tíz érdekes, jópofa feladatot kellett megoldanunk, amelyek többsége a magyar nyelv fordultatos szóhasználatára épült, emellett a magyar irodalom legnagyobb szerűbb verseit is „boncolgattuk”. A mi csapatunk 6. helyezést ért el a 16 csapatból. Elégedettek voltunk magunkkal, de ami még az eredménynél is

fontosabb, hogy jó hangulatban és játszva tanultunk is a feladatok kidolgozása közben.

Tóth Kamilla

Idén részt vettünk a *Nyelvelünk* vetélkedőn, ahol érdekes feladatokkal mérhettük fel tudásunkat. Nekünk legjobban a kvíz tetszett, amelyben más országokról való ismereteinket hasznosíthattunk. Mivel már évek óta tanuljuk a német nyelvet, és hamarosan nyelvvizsgázni szeretnénk, ezért remek alkalom volt ez a vetélkedő, hogy kipróbáljuk magunkat ismeretlen szituációkban, nem tanórai keretek között. Hasznos volt számunkra, és még jól is éreztük magunkat. Örömmel veszünk majd részt rajta jövőre is. **Herceg Zsófia-Jászberényi Kitti**

Versenyek

Kollégista éveim során először vettem részt *a magyar kultúra napja* alkalmából rendezett vetélkedőn. 13 kétfős csapat mérte össze a tudását az eseményen. Újdonság volt, hogy tableten keresztül a Kahoot nevű weboldalon oldottuk meg a feladatokat. A feladványok a kultúra szinte minden területét érintették a klasszikus zenétől a Nobel-díjas írókig. Mi (a barátnőm, Fanni és én) leginkább a gyermekkorunkat felidéző mesés feladatokat élveztük. Nagyon jól éreztük magunkat, és elégedettek vagyunk az eredményünkkel. Remélem, hogy lesz még sok ehhez hasonló rendezvény a kollégiumban. **Nagy Vivien**

Kollégiumunk izgalmas vetélkedőt szervezett *a magyar kultúra napjára*. Mivel nagyon szeretem az irodalmat, és én magam is írok, ezért nem volt kérdés, hogy részt veszek ezen a programon. Két másik csoporttársammal alkottunk egy csapatot. A vetélkedőn 10 állomás volt, ahol fontos és érdekes témákról hallhattunk 10 perces előadásokat, többek között néptáncról, népzénéről, a magyar oktatás kezdeteiről, a

magyarországi világörökségekről, Marcali városról, ómagyar nyelvemlékekről, a csipkeverésről, a Tavaszi szél vizet áraszt című népdal sokszínűségéről, és a kortárs irodalomról. Engem személy szerint, az utóbbi kettő fogott meg igazán. Hiszen amint beléptem a terembe, tudtam, az előadás miről is fog szólni. A Tavaszi szél vizet áraszt című magyar népdal ugyanis igen közkedvelt különböző külföldi előadók körében. Mint például Freddie Mercury, aki az 1986-os budapesti Queen koncerten azzal a kedves gesztussal lepte meg a közönséget, hogy elénekelte a dalt. Ebből az előadásból egyedül a személyes kedvencemet, Axl Rose-t, a Guns n' Roses frontemberét hiányoltam, aki szintén előadta a népdalt egy 1992-es koncerten. A kortárs irodalomról szóló előadás pedig azért fogott meg, mert szintén nagy kedvenceimről, többek között Simon Mártonról is szó volt. Az előadások meghallgatása után pedig egy totót kellett kitöltenünk, ami, ha figyeltünk minden egyes részletre, igazán egyszerű volt. A csapattársaimmal seperc alatt megoldottuk. Biztos vagyok benne, hogy nem csak én, de az összes résztvevő diák remekül érezte magát. **Illés Kinga Száva**

Klebi Kupa

A Klebelsberg Kupán való részvétel számomra egy nagyon jó élmény volt, hiszen összekovácsolódhattam azokkal, akik már régebb óta röplabdáznak a kollégiumban. Ez volt életem első Klebi Kupája és nagyon pozitív élményekkel gazdagodtam. A csapat végzős tagjait már jól ismertem, hiszen a hétköznapiakban is egy csapatot alkotunk a Táncsics csapatában. Talán ezért is nehéz a tőlük való búcsúzás. Alig várom már a jövő évi Klebelsberg Kupát, hogy újra egy ilyen jó és győztes csapat tagja lehessenek.

Gara Janka

Immár másodszor vettem részt a *Klebi Kupán*. Idén és tavaly is úszásban. Mindkét alkalommal 1. helyezést értem el egyéniben és váltóban egyaránt. Nagyon jó érzés volt ismét átvenni a díjat, de még jobb volt hozzájárulni ahhoz, hogy a kupa idén is nálunk maradhasson.

Illés Kinga Száva

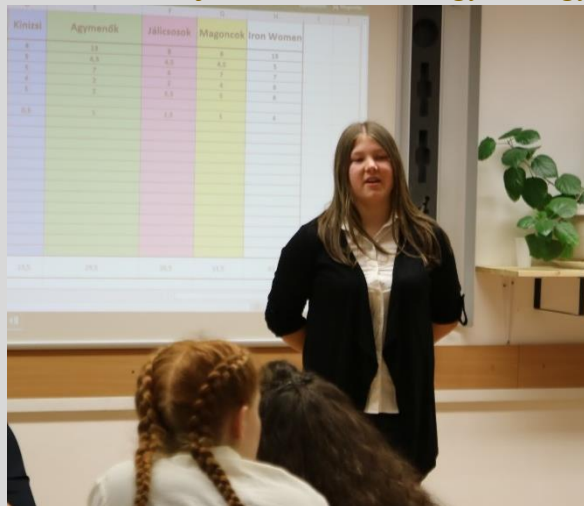

Már korán kiderült, hogy muzikális vagyok. Az első versenyemre, 7 éves koromban a szüleim neveztek be. Ez a Balatonszárszón megrendezett, Balaton hangja elnevezésű énekverseny volt, ahol 3 kategóriában indultak a versenyzők. Én első nekifutásra megnyertem. Ettől kezdve rendszeresen jártam versenyekre, több díjjal is büszkélkedhetek. Nagyon szeretek énekelni, főként lírai popdalokat. Kedvenc bandáim a Twenty one pilots és a Imagine dragons. A kollégium *Művészeti estjén* Gary Jules Mad world című számával mutatkoztam be. Úgy érzem, jól sikerült. Sokan gratuláltak.

Tóth Kamilla

Közös győzelmek

Miután a csoportvezetőnk ismertette velünk, hogy *Wass Albert* pályájáról és műveiről verseny lesz, örömmel jelentkeztünk mi négyen, s így össze is állt a csapat, ami az Iron Women nevet kapta.

Ezután Lovász Erzsébet tanárnőhöz mentünk, aki még jobban tájékoztatott minket a versenyről. Odaadta nekünk a szükséges anyagokat, amiket aztán elosztottunk egymás között. Később összeültünk ötletelni a plakáttal kapcsolatban. Hamar kitaláltuk a kivitelezését. Másnap neki is álltunk az elkészítésének. A közös munka jó hangulatban és hasznosan telt, mivel a készülődés közben sokat beszélgettünk a íróról, valamint rengeteg fontos információt osztottunk meg egymással az életéről, munkásságáról. A plakát elkészítése után néha még találkoztunk Lovász tanárnővel, hogy

átbeszéljük a tanultakat. Nagyon élveztük a készülődést, akárcsak a versenyt. Izgalommal vártuk, hogy elkezdődjön. Előtte viszont az egyik tanulóban összegyűlve csipegethettünk és megismerkedhettünk a többi résztvevővel. Nemsokára meg is kezdődött a várva várt verseny. Már az első feladat érdekes volt, és csak még inkább fokozta a kedvünket. A többiben sem csalódtunk. Számunkra a legnagyobb próbatételt a versmondás jelentette, mivel nagyon szurkoltunk csapattársunknak. A többi versmondó is eléggé izgult, ám a figyelmes hallgatás után mindenki elismerő tapsban részesült. A versmondás után pedig egy kis szünet következett, ahol szusszanhattunk, ehettünk-ihattunk és megbeszélhettük az eddigi élményeinket. Mi tükön ülve vártuk a szünet végét, hogy újra visszamehessünk és szembenézhessünk a következő feladatokkal. Végül ez a pillanat is eljött, s minden csapat jókedvűen foglalt helyet az asztaloknál. A verseny további része is jó hangulatban telt. Minden tudásunkat beleadva teljesítettük a hátra lévő feladatokat. Ezután ismét egy kis szünet következett, hogy a zsűri összesíthesse a versenyzők pontjait. Sajnos az egész csapatuknak el kellett sietnie, egy megbeszélésre, így csak később tudhattuk meg, hogyan is alakultak az eredmények. El sem akartuk hinni, hogy a sok felkészülés így meghozta gyümölcsét, ugyanis első helyen végeztünk. Örömünk viszont még ekkor sem ért véget, mivel kiderült, hogy gondosan elkészített plakátunkat is a legjobbnak ítélte a zsűri. Miután átvettük a nyereményeket, és megköszöntük a gratulációkat, felidéztük a közösen eltöltött időt, és azt, hogy milyen jó volt a felkészülés, ami végül meg is hozta az eredményét. **Borbély Barbara**

Projektek

A Tudás fája vetélkedő és annak lebonyolítása Ildi néni ötlete volt. Szobatársaimnak és nekem sem volt kérdés, hogy ez lesz a projekt munkánk a 11.-es évünk során, ugyanis nagyon izgalmasnak és kihívásokkal telinek tűnt. Az volt a legjobb a vetélkedőben, hogy kicsit mindenki a maga főnökévé válhatott és egyénileg kitalálhatott olyan feladatokat, amik hozzá közel állnak és könnyen tud velük azonosulni. Amikor

eljött a “nagy nap”, mindannyian nagyon izgultunk, azonban kíváncsisággal vártuk, hogy vajon az egyes csapatok hogy oldják meg előre elkészített feladványainkat.

Örömmel láttuk, hogy a diákok mennyire beleélik magukat a megmérettetésbe és élvezettel töltik ki feladatlapjainkat. A legjobb része a projektmunkának az volt, hogy csoportunk még jobban összekovácsolódott és megtanultunk együtt dolgozni. Számomra(Vivi) igen maradandó élmény volt, mert nem szeretek sok ember előtt szerepelni, itt azonban ezt a félelmemet teljesen legyőztem és élveztem az egész rendezvényt.

Nagy Vivien-Fodor Zsófia

Barátságok

valamilyen meglepetés történt, majd pedig jött az este legjobb része, a pletyi time. Nagyon hiányolom ezeket a kis apróságokat, amik motiváltak, hogy mosollyal fogadjam mindig a holnapi napot.”

“Mint a 309-es szoba lakója, szeretném bemutatni a szobánkat: én- Himics Szófia és legaranyosabb szobatársam- Utasi Cintia. Amióta bezárt a kollégium, sokat gondolok vissza azokra a hétköznapiakra, amiket együtt töltöttünk. Kedvenc emlékem a mindennapos teendőink, délutáni pihenő alvás, majd közös tanulás és végül esti fogmosás, ami alatt mindig

Himics Szófia

Csodálatos embereket ismerhettem meg a kollégiumban. Annában egy olyan baráttra leltem, akinek bármit elmondhatok, és akármit csinállok, ő támogat. Ági néni volt az én hőszöm, és az is marad. Mindig is csodálni fogom, amiért olyan hivatást választott, mellyel számtalan embernek segít.

Birics Liliána

Top 3

Íldi nénitől az Angyaloknak

Az elmúlt egy évben sajnos többnyire online tartottuk a kapcsolatot. A beszélgetéseken szívesen nosztalgiáztunk az elmúlt évek eseményein, de a közösségi élmények egy része már feledésbe merült. Olyan régen volt már a szecskaavató, az első Klebis adventünk...Pedig mindezek szép emlékek!

Elhatároztam, hogy szerkesztek egy számot, ami csak a végzős évfolyamról szól, a ti életetekről, a ti gondolataitokkal.

Ez egy rendhagyó újság, ezért rendhagyó módon én is megosztom a csoportommal, az Angyalokkal átélte élményeimet. Három meghatározó eseményt választottam ki a közös életünkből. Szóval, ez az oldal most csak rólunk szól.

Az első közös „projektünk” a kollégiumi bemutatkozásunk története. Az első alkalom, amikor egy közösségként, egy közös célért „küzdöttünk”. Napokon át gondolkodtunk azon, hogy

milyen számot válasszunk. Aztán jött a Hair egyik betétdala. Emlékszem, meg is lepődtem, hogy ismeritek, hiszen ez nem egy mai- bár időtlen- sláger. Kinga és Zsófi fogta össze a csoportot, tanította meg a táncot a többieknek. Nagyon jó hangulatban teltek a próbák. Gyorsan megtanultatok a koreográfiát! Aztán valakitől(talán Vikitől) jött az ötlet, hogy a produkció tetőpontján „vágjam le” a hajzatokat. Hálátlan szerep! Mindenestre elhoztam otthonról az ágvágót és megjelentem vele a

színpadon, de a gyönyörű hajzuhatagotokban nem tettem kárt. A fellépés előtt nagyon izgultatok, de büszkén mutattátok be a tökéletes táncot. A bál után még napokig téma volt a szüreti bál, lelkesen meséltétek az élményeket. Közösséggé váltunk.

Ez az esemény két évvel későbbi. A „Tudás fája” projekten dolgoztunk együtt. Igaz, nem az egész csoport (a többiek versenyzőként bizonyítottak). Jó volt projektvezetőként, csapattagként köztetek lenni. Együtt dolgozni a feladaton, közösen ötletelni, közben látni, hogy az eltelt évek alatt mennyit változtatok, mennyit okosodtatok, milyen mély barátságok születtek. A foglalkozásokon sokat nevettünk, vicceltünk egymással. A vetélkedőn nagyon büszke voltam rátok. Felelősségteljes és magabiztos felnőtteket láttam, akik egymást támogatva és erősítve egy közösségként élnek.

Kezdetektől figyeltem arra, hogy az ún. jeles napokon enyhítsem a család hiányát. Ezért Mikuláskor is apróságokkal készültem. Levelet írtam nektek a táblára, elrejtettem az édességet...

Ez a kép az utolsó Mikulásunkon készült, amikor reggelivel várt benneteket a Mikulásom. Örömmel és lelkesen készültem, hoztam otthonról a terítőt, hogy ünnepi hangulatot teremtsék. Reggel 6-kor főztem a kávé, hogy friss legyen, melegítettem a vizet a teához, de nem feledkeztem meg a tejszínhabos kakaóról sem, saját készítésű lekvárral kínálgattam benneteket ... Jó érzés volt együtt reggelizni veletek. Csak reméltem, hogy ez a kedves gesztus nektek is jelent valamit. Aztán, amikor megalakult a Messenger csoportunk,

Barbi beküldte ezt a képet. Újra ott ültem köztetek.

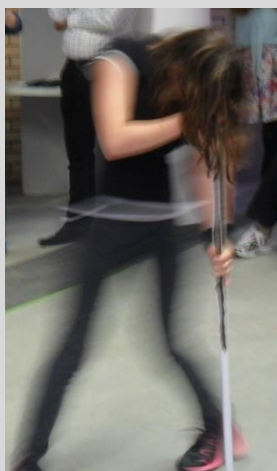
Végzősként az utolsó év emlékezetes évfolyam eseménye

Nagy élmény volt részt venni a 9. és 12.-es vetélkedőn. 9.-ben sikerült győznünk, így most is sikeréhesen léptünk a pályára. A négy év alatt szerzett tapasztalatok és az elsajátított tudás segítségével, amire a kollégium megtanított, az idén is sikeresen győztünk. A feladatok jól megszervezettek voltak, és ha tehetném minden évben részt vennék rajta.

Rezsonya Martin

Már 9.-ben - hiszen akkor is képviseltem a csoportomat-, elterveztem, hogy részt fogok venni ezen a vetélkedőn végzősként. Hatalmas szerencsénk volt akkoriban, mivel ismeretlen feladatokat kaptunk, amit az akkori tizenkettedikesek már jól ismertek, ennek ellenére a csapattársaimmal megnyertük a vetélkedőt. Ezzel történelmet írtunk, mivel erre még nem volt példa a Klebi történetében. Én azonban nem emiatt döntöttem úgy, hogy végzősként is kiállok, hanem az élmények, a nevetés, a jó csapatszellem (amivel nyerni tudtunk) miatt. Számomra abból az évből legemlékezetesebb feladat a tészta és az üdítő doboz küzdelme volt. Ezt leírni szinte lehetetlen, de átélni igazi kihívás volt.

Most utolsó évünkben, megújult és ismeretlen feladatokkal álltunk szemben ismét, de szintúgy megnyertük a küzdelmet. A kedvencem a lepedős feladat volt, amikor négyen rángattuk a lepedőt a helyes irányba, hogy elkaphassuk a labdát. Nagy igyekezetünkben elszakítottuk a vásznat, de folytattuk tovább a harcot miközben folytak a könnyeink a nevetéstől. Párás tekintetünk ellenére is megnyertük ezt a küzdelmet.

Rettentően élveztem a vetélkedőt mindkét alkalommal. Ajánlom, hogy jövőre a két évfolyamból, aki tud, vegyen részt rajta. A többiek meg jó szurkolóként támogassák őket, ez nekünk is jó érzés volt. **Fekete Vivien**

Kaposvár, 2021. április 28. Szerkesztő: Tankovicsné Trapp Ildikó